

Indenrigsministeren (Thor Pedersen):

Jeg vil gerne sige tak til ordførerne for de overvejende positive tilkendegivelser om de 19 forslag til udvidelse af vort samlede antal frikommuneforsøg, som herved er kommet op på i alt 289.

Jeg vil gerne sige til hr. Erling Christensen, at jeg er lige så overrasket som andre ordførere over tonefaldet, over den hidsighed for ikke at sige vrede, der præger indlægget om baggrund for og ideer til nye forsøg, og ikke mindst over undertonen af mistillid til de motiver, som de enkelte kommuner har. Det, at en frikommune som Næstved ønsker at få en mere effektiv sagsbehandling, en hurtig sagsgang, ved at afkorte en indsigelsesfrist, så den svarer til indsigelsesfristen for lokalplaner i samme område, udlægges som en mulighed for fremlæggelse kort før en sommerferie – underforstået: for at forhindre indsigelse fra borgere, der vel er på sommerferie.

Det kan da ikke være rigtigt, at man mener, at det kunne være et motiv, endsige en hensigt for en kommune, til at søge en sådan hjemmel. Dér vil jeg så anmode hr. Erling Christensen om at læse begrundelsen for kommunens ansøgning, når denne nu bliver udvalgsbehandlet. For der er igen i den tone, hr. Erling Christensen anlægger, tale om en påstand om, at der mangler substansbehandling. Jeg har da i min tid i Folketinget oplevet, at substansbehandlingen finder sted i udvalget. Det er vel dér, man spørger, og det er vel dér, at ministeriet er i stand til at redegøre for alt det materiale, der foreligger, og de kommunale synspunkter, der ligger bag ønskerne. Så der kommer vel en substansbehandling. Ellers må der være sket noget særligt i Kommunaludvalget i Folketinget, som jeg ikke er bekendt med.

Holmegård Kommunes ønske om at bruge midler bedre i forbindelse med sundhedsplejen må vel så også begrundes under udvalgsbehandlingen. Men igen: Det er et mærkeligt udtryk for mistillid at sige, at denne sag er blevet behandlet hurtigt, fordi ansøgningen var indgået den 19. juli. Jeg vil godt sige konkret om alle ansøgninger, der indgår, at vi forsøger at formidle den hurtigste sagsgang overhovedet. Nogle forslag er mindre problematiske end andre og betinger selvfølgelig alene af den grund, at det kan gå hurtigere. Det er sket i dette tilfælde. Jeg må sige, at det igen er et besynderligt

udtryk at tale om sociale forsøgskaniner, når det drejer sig om unge mennesker, hvor en kommune føler det som en pligt via frikommuneadgangen at kunne etablere ordninger, hvor de kan komme i beskæftigelse. Vedrørende unge mennesker, der er på bistandshjælp, og som alene har det problem, at de ikke er i arbejde og derfor får bistandshjælp, ansøger kommunen om at kunne placere disse unge mennesker i aktiv beskæftigelse, og det er endda anført, at der godt nok er tale om beskæftigelse på bistandsbeskæftigelsesområder, men alligevel beskæftigelse, som kommunen kan iværksætte til overenskomstmæssig løn. Der kan vel så ikke være tale om sociale forsøgskaniner, men om et ærligt ønske om at bruge en forsøgshjemmel til at aktivere unge mennesker, som måske har det svært.

Hr. Agerschou siger om mange af disse områder, at de er uklare i den fremstilling og de bemærkninger, der foreligger til lovforslaget. Dér vil jeg igen sige, at vi har bistået med alt det, vi overhovedet kan i forbindelse med udvalgsarbejdet, for at opklare alle spørgsmål. Det er så også et svar til hr. Glistrup, at det, der måtte være uklart, og de spørgsmål, der måtte være på fire områder, bliver klargjort med ministeriets hjælp. Jeg vil sige konkret om spørgsmålet om at bruge midler fra frigørelsesafgiften, at de midler, som i forvejen bruges også til amtslige engagementer, er der ikke her tale om bruges på et nyt område, men der er tale om, at man får lov til at bruge en restpulje af amtslige frigørelsesmidler.

Hr. Sønderby spørger til, hvor mange af disse frikommuneforsøg der allerede har medført ændret lovgivning. Efter en umiddelbar optælling er det ca. 14, men jeg vil sørge for, at Kommunaludvalget får en samlet opstilling over det antal forsøg, som mere eller mindre, helt eller delvis, har dannet baggrund for egentlig lovgivning.

Jeg vil så også her sige til ordførerne, at det er min agt at komme med en redegørelse til Folketinget umiddelbart i begyndelsen af foråret 1990, og det er så en statusopgørelse over samtlige forsøg, der er i gang, de erfaringer, vi har indhøstet, og de ønsker, som det har afstedkommet. Der er altså tale om et rundspørge til samtlige frikommuner, hvor vi beder dem om en redegørelse om igangværende forsøg, og der er også tale om en redegørelse fra de ministeri-